

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnitvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija poslanca dr. Šturma in drugov.

na justično ministerstvo zaradi slovenskega upisovanja v zemljišne knjige.

Vsacemu trezno mislečemu človeku, kateri ima le količjak pravega čuta v sebi in bodi si tudi da ni Slovan, moralo se je popolnoma naravno in umljivo zdeti, da Slovenci od časa, ko smo začeli zavedati se svoje narodnosti, vedno in neprenehoma poudarjamo potrebo slovenskega uradovanja v slovenskih deželah. Saj slovensko uradovanje utrjuje pravno zavest in zaupljivost slovenske, nemškega jezika neuke stranke nasproti sodniku, ne oziraje se na nesmisel, slovensko stranko preplavljati z nemškimi odloki. In da se sedaj vsaj deloma pri sodiščih uraduje slovenski, to je morebiti največja in najboljša pridobitev naša v parlamentnih bojih zadnjih let. In celo te male pridobitve, te trohice ravnopravnosti nam ne privoščijo oholi Nemci, kateri strastno sovražijo vse, kar je slovanskega. Tak jim je ukaz justičnega ministerstva, kateri zmatra upisovanje zemljišne-knjižnih odlokov v zemljišne knjige v istem jeziku, v katerem so sestavljeni, popolnoma za naravno in samo ob sebi umljivo, delal veliko preglavice in morali so dati svojim sovražnim čutom do slovenskega življa duška s tem, da so zaradi tega ukaza interpelovali vodjo justičnega ministerstva. Ta interpelacija je v marsičem zanimiva. Nemci premlevajo v njej staro laž, na katero smo že dolgo navajeni, da se slovenski jezik še le razvija, da ni sposoben za slovensko uradovanje in da slovenskega jezika celo slovenska stranka ne umeje. To vest razširjujejo in pošiljajo ti pravicoljubni Nemci uže dolgo let mej svet in kadar ne morejo svojih interpelacij podpreti in svojega mnenja utrjevati z bolj tehtnimi razlogi, poudarjajo vedno to staro pregreto laž, o nerazvitem slovenskem jeziku. Nemci v inozemstvu in drugi, ki ne poznajo naših razmer, morajo jako čudno soditi po podatkih, katere dobivajo od taceh brezvestnih kričavev, o slovenskem narodu. Slovenci smo potem takem velik tenomen na svetu; da eksistiramo kljub stoletnemu zatiranju viteškega nemškega naroda, tega ne mogo več zanikavati, a kljub temu, da smo, vendar našega jezika ne umemo celo sami ne, in Bog si ga vedi, v katerem jeziku

torej občujemo mej seboj. Takih podlih sredstev more se le posluževati človek, kateri nema nobenega pravicoljubja v sebi, v katerem so že davno zamrli vsi plemeniti čuti, in katerega nuda samsa slepa strast in brezmejno sovraštvo do vsega, kar ni nemško. Pa pri vsem tem, da nas ti Nemci sovražijo iz dna svoje germanske duše, delajo tako, kakor da bi imeli veliko srca za gmoten blagor naroda našega. Slovensko upisovanje nema nobene koristi za slovenski narod; ti upisi zmanjšujejo, ker neso v obče umljivo, kreditnost, kakor se to razvidi iz izjav nekaterih najboljših kreditnih zavodov dotičnih deželah. Tako trdijo Šturm et consortes. Sedaj pa je rešena zagonetka, zakaj delajo slovenski upisi v zemljišne knjige Nemcem toliko preglavice. Slovenski kmet pride večkrat v položaj, da si mora izposoditi denarja pri kreditnih zavodih. Žalibog, da so nekateri kreditni zavodi, kakor Celska mestna hranilnica, hranilnica v Mariboru, štajerska hranilnica in druge v nemških rokah. Zaradi teh Nemcev, kateri že toliko let mej nami živijo pa se nečejo priučiti našemu jeziku, če tudi se radije od žuljev slovenskega kmeta, zaradi teh Nemcev torej naj se upisi vršijo v nemškem jeziku v zemljišne knjige. Predno se dogotovi posojilo, hoče se dotični kreditni zavod popolnoma informirati o dotičnika imovinskem stanju, katero je pa razvidno le iz zemljišne knjige. In kako naj se informira iz zemljišne knjige, katera je deloma pisana v slovenskem jeziku, če ne zna jezika? Tu torej tiči zajec za grmom. Denar svoj, katerega so jim v obilici skupaj znesli slovenski kmetje, naložili bi radi na posestva slovenskih kmetov ter je mali dobre obresti, ker ga ne morejo tako dobro obrestiti po nemških deželah, katere imajo dovolj domačih kreditnih zavodov, a jeziku slovenskemu se nečejo priučiti in za to naj se na ljubo tem Nemcem uraduje po nemški. Svojo sebičnost hočejo prikriti in zato se hlinijo da jim je le za blagor slov. naroda!

Da se slovenski odloki v zemljišne knjige upisujejo slovenski in da se čelo morajo upisavati v slovenskem jeziku, sklepati je tu iz §. 102 z zk. zakona, kateri določuje: „Upis v zemljišne knjige sme se izvršiti le na pismen nalog zemljeknjižnega sodišča in ne drugače, kakor po vsebini tega naloga.“ Naj človek interpretuje to določbo kakor jo hoče, interpretovati jo mora vedno tako, da se mora zem-

ljeknjižni odlok, kateri je podlaga zemljeknjižnemu upisu, upisati od besede do besede v zemljišne knjige, in ne v prevodu. Tega mnenja, da se morajo slovenski zemljeknjižni odloki upisavati v zemljišne knjige v slovenskem jeziku, je tudi predsedništvo Graška nadsodnija. Kolikor nam je znano, upisal se je pred nekimi leti pri c. kr. okrajni sodnji v Ljubljani slovenski zemljeknjižni odlok v zemljišne knjige v nemškem jeziku. Dotični akt prišel je h Graški nadsodnji in nadsodnja, zmatrala je to postopanje za nekorektno in ga ostro grajala. Seveda, poslanec Šturm in drugovi tolmačijo si ta paragraf po vsem drugače, sodnik naj reši slov. zemljeknjižno prošnjo v slov. jeziku, a nalog na zemljišne knjige, sestavljen v nemškem jeziku je originalni tekst, kateri naj se upiše v zemljišne knjige v nemškem jeziku. Po tem takem naj sodnik prošnjo odloči v obeh jezikih, slovenski odlok dobi stranka na svojo prošnjo nemški odlok pa je samo odločen za upis v zemljišne knjige. Tako menda meni dr. Šturm in drugovi, a po tem odstavku je soditi, da jim ni popolnoma jasno, kaj pomeni izraz „originaltext“, kajti tu govorijo o slovenski originalni rešitvi in kmalu potem pa o originalnem tekstu, kateri je seveda nemški. Dr. Šturm menda sam ne ve, kaj hoče prav za prav imeti, glavna stvar mu je le, zabavljati zoper slovensko uradovanje sploh. Če že ta §. ne opravičuje popolnoma zahteve, da se slovenski zemljeknjižni odloki naj upisujejo v slovenskem jeziku v zemljišne knjige, pa §. 98. zk. z. to odločno zahteva, kajti po tem §. naj se v zemljeknjižnem odloku pravice, katere so se v zemljišne knjige upisale, s tistimi besedami navedejo, kakor so se upisale v zemljišne knjige — zemljeknjižni odlok mora biti enakoglasen z upisom v zemljišne knjige. To določilo je popolnoma jasno in gotovo ni neznano dr. Šturmu in njegovim prijateljem, pa kaj je tem ljudem na pravici in resnici!

Če si ogledamo to interpelacijo od katere koli strani, jasno nam mora biti, da tem ljudem ni na tem, da bi s svojo interpelacijo odstranili postopanje, katero je nezakonito ali jurisprudence ali pravne varnosti sploh na kvar, pač pa jih hudo peče slovensko uradovanje v obče, katero, to trdno upamo, bode se sčasoma in to gotovo v prid slovenskemu narodu vendar kljub vsem nakanom, moralo udomačiti v sodiščih. In čim več se bode

LISTEK.

Narodna pesem ogerskih Slovencev.

Prvi zvezek novega mesečnika „Ethnologische Mittheilungen aus Ungarn“, Zeitschrift für die Volkskunde der Bewohner Ungarns und seiner Nebenländer. Redigiert und herausgegeben von Prof. dr. Anton Herrmann, Budapest 1887, prinaša mej drugim pod naslovom „Heimische Völkerstimmen“ narodne pesmi vseh na Ogorskem in po sosednjih deželah živečih narodov (Madžarov, Slovakov, Srbov, Nemcev itd.) v dotičnem izvirniku in nemškem prevodu. Seveda so tudi zastopani ogerski Slovenci, in sicer do zdaj z jedno pesnijo, katero je zapisal Valentin Belošič po narekovanju kmeta Matije Magdiča. Gledé vsebine te pesni omenjam, da se opira na resnično dogodbo, ki se je vršila 1882. ali 1883. l. V enem imenovanem letu so namreč tri slovenske ženske pri „Rácz-Kanizsi (Muraköz)“ v Muri utonile. V sledečih vrsticah bodi ponatisnena ta pesen, ker to gotovo zaslučuje, osobito, ako po-

mislimo, da nam od naših ogerskih sorodnikov le redko dohaja kaj tacega. Omenjam, da je v nemškem časopisu pesen natisnena z marsikaterimi pravopisnimi in drugim očitnimi napakami, katere so tu v ponatisu popravljene. Pesen sama slove takole:

Pesem od treh žensk.

Oh poslušajte krstjani,
Kaj se strašnega godi,
Da tri ženske v lepom stání
Mogle so se vtropiti

Večer o sedmój vóri
Ta nesreča se zgodi,
Da se Šostarič Marija,
Franca Muršič tan vtropi.

Kako zdravo no vesélo,
Notri v ladjo stópijo:
Ali kaj da je nesreča.
So se štirje vtropili.

— Oh ti Šostarič Marija,
Kaj si ti to včiniła?

Malo dejte si zapustila,
Si se skrila pod vodo

Prelübléno sunce zlátó,
Štero si mi svejtilo?
Da si meni v toj mladosti
Hitro si mi vgasnólo. —

— Oh lübléni moj tovariš,
Zdaj se nouva vidla več,
Zdaj jaz moram v kraj od tebe,
Se na večnost preselit. —

— Oh ti Franca Muršič draga,
Kak' te deca iščejo;
Ali da je več za badava,
Da te več ne najdejo!

— Zdaj pa z Bogom vsi ostan'te
Dragi moj' prijatelje,
Srečno roke mi podajte,
Vsi lübl-ni Gibinci.

Bogimil Krek.

uradovale slovenski, tem težje bodo nemški uradniki, kateri se nečejo privaditi slovenskega jezika, dobivali službe, kar bode pravne varnosti velike važnosti. Tu interpelacija nema nobene podloge, pač pa je izrodek znane nam nemške nestrpnosti in nemške oholosti, za to jo bode pa gotovo dostojno zavrnil vodja justičnega ministerstva. —k.

Nemški dokazi za pravo osnovo — v Avstriji.

I.

Narečja in pismeni jeziki.

(Dalje.)

Zakon razvitja nemških narečij in nemškega literarnega jezika ni svojstven samo Nemcem, ampak vsem narodom. Razložek je jedino ta, da se utegnejo narečja kakega naroda manj razločevati med seboj, nego pri drugih narodih. To pa ima zopet svoje uzroke v zgodovini narodov in posebnosti tudi v geografskem razširjanju teh narodov. Vsled tega je tudi razložek v razmerah narečij in pismenih jezikov pri raznih narodih.

Mi torej Nemcem ne očitamo ničesar zaradi neprilicnosti, ki nastajajo po razlikah njih narečij in skupnega pismenega jezika. S tem dokazom zavračamo jedino neosnovane iz strankarskih namer izvirajoče trditve, kakor da bi bili Nemci s svojim jezikom na boljšem, nego Slovenci ali kateri si bode slovenski narod. Ni nam mari dokazavati, kar bi lahko storili, da mej slovenskimi narečji je manj odločilnih razlik, nego mej nemškimi, in da so razlike na pr. v slovenskih narečjih in razmera teh razlik proti pisani slovenščini prava igrača v primeri z dotičnimi razločki v nemških narečjih in nemškem književnem jeziku.

Ker pa nam je do tega, da slovenski zastopniki na svojem zavrnejo strankarske podlage trditve narodnih in političnih nasprotnikov z nemškimi dokazi, jim navedemo v teh člankih primerna mesta iz sestavka, ki ga je priobčil odkritosrčen, znanstveni Nemec

„Münchener Allg. Ztg.“ od 1. junija 1887 je objavila razgovor pod naslovom: „Eine plattdeutsche Bibelübersetzung.“ Ta sestavek govori o izšli knjigi Nove zaveze: „Das Neue Testament...“ (von dr. Joh. Bugenhagen. Kropp, Verlag von der Bockhandlung Eben-Ezer 1885.)

Pisatelj omenja, da je bil sam Luther zaukazal napraviti prevod svetega pisma tudi v nižnonemškem (plattdeutsch) jeziku. Ali čez 300 let je bila potreba za nov prevod v istem narečju. To potrebo pa utemeljuje s tem, da kaže na velike razlike mej nižnonemskim narečjem in zdaj razvitim visokonemškim jezikom.

Poslednji da je konečno učeni jezik, kljub temu, da se je porodil in razvil iz narodnega narečja, namreč turinsko-mesinskega. Visokonemščine ne umejo dandanes za vsakdanje potrebe celó oni Nižnonemci ne, ki drugače radi govoré visokonemščino, potem ko si so jo prisvojili z velikim naporom po šolah.

Slovanskim voditeljem in poslancem moramo za lastno porabo navesti mesta, kakor se glase doslovno v izvirniku. Za ta prvi članek se glase: „Die hochdeutsche Sprache verdankt bekanntlich der Lu-

ther'schen Bibelübersetzung ihre Entstehung und ist, wenn sie natürlich auch auf einen Volksdialekt, der thüring-meissen'schen Sprache sich gründet, doch in ihrer weitem Entwicklung eine gelehrte Sprache.“ — „Die plattdeutsche Sprache ist hervorgegangen unentwickelt aus der Anschauung die hochdeutsche aus der Reflexion. Daraus ergibt sich, dass es zwar für die Hochdeutschen bei einiger Übung keine allzu grosse Schwierigkeit hat, das Plattdeutsche zu verstehen, dass aber, umgekehrt, dem Plattdeutschen, auch wenn er in der Schule hochdeutsche lesen gelernt hat, die hochdeutsche Rede eines hochdeutsch gebildeten mehr oder weniger unverständlich bleibt. Es gilt das selbst von denjenigen Plattdeutschen, die mit Vorliebe hochdeutsch (Messing'sch-Meissen'sch) sprechen. Von den stets plattdeutsch Sprechenden versteht die überwiegende Mehrzahl das Hochdeutsch selbst dann nicht ordentlich, wenn von Begegnissen des täglichen Lebens die Rede ist.“

Toliko tukaj. Ali Vam zvoni po ušesih, gospodje à la dr. Forreger s tovariši?

Takih dokazov avstrijski parlament ni še slišal. Ž njimi zaprejo slovanski zastopniki za vselej usta onim Nemcem, ki trde, da je slovenščina kot književni jezik pri prostemu slovenskemu narodu nemumljiva, ali ki še češkemu jeziku očitajo, kakor da bi bil kdo vé kako umetno skrpan. Gledé na jezike ne more noben človek ničesar očitati drugim narodom, najmanj pa Arijci drug drugemu, ker vsi ti jeziki se razvijajo v narečjih in književnosti po jednih in istih zakonih naravnega mehanizma in umetnega strojenja. Ali nam so še druge posledice na srce; o teh pa v naslednjem. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. oktobra.

Divjaki državnega zbora hočejo osnovati nekako zvezo, katera pa ne bode imela nikacij pravil, in ne bode o ničemer sklepala. Njen namen bode le divjakom zagotoviti zastopstvo v odsekih. Z eksekutivnim odborom desnice so že začeli pogajanja o tej zadevi. — Pri državnozbornski volitvi v Příbramu izvoljen je staročeški kandidat Stejskal s 1174 glasovi, dočim je Mladočeh Tilšer dobil le 966 glasov. Za Stejskala je glasovalo mnogo židov, kateri so odločili izid volitve. — Eksekutivni odbor desnice bil je pri grofu Taaffe-ji v petek zaradi Gaučevih naredb proti srednjim šolam. Ministerski predsednik se je izjavil, da je ona vlada z ministrom Gaučem solidarna. Čehom je obetal za odškodovanje premembo ukaza o izpiti na češke pravoslovne fakulteti in osnovo češke bogoslovne fakultete v Pragi. Čehi pa neso s tem zadovoljni.

Koroški deželni odbor misli protestovati proti ukazu pravosodnjega ministva, da se mora slovenski uknjiževati v zemljiške knjig, če so dotična pisma slovenska. Protest koroškega deželnega odbora pač ne bode preveč prestrašil vlade.

Ogerska gospodska zbornica je vsprejela po kratki debati adresni načrt nepremenjen.

Vnanje države.

Po poročilih iz Sofije so poslednje volitve za sebranje utrdile stališče bolgarske vladi. Radikalci se bodo sedaj spravili z vlado, ker so videli, da sami ne morejo ničesar opraviti.

Železnica iz Niša do bolgarske meje je dodelana in se bode otvorila 1. dne novembra. Ravno tako je dodelana železnica iz Vranje do turške meje. Srbija je sedaj izpolnila vse zavezanosti, katere jej je naložil Berolinski dogovor. Poslednji čas je komisija za revizijo ustave imela več sej. Izdelal se je popoln načrt, a vsi komisijški člani ga ne odobravajo.

Kakor se poroča „Times“ iz Berolina, name-rava Rusija formalno odpovedati Berolinsko pogodbo, ker se druge vlasti tako malo ozirajo nanjo. To bi bil odgovor shodu Crispija in Bismarcka.

Kakor je izvedela „Morning Post“ iz Rima posvetovala sta se nemški kancelar in italijanski ministerski predsednik o treh vprašanjih: o hipotezi nemško francosko vojne, o ravnotežju ob Sredozemskem morju in o bolgarskem vprašanju. O poslednjem vprašanju sta sklenila, da bodo zavezne vlasti morda tudi Anglija, ko bi Rusija hotela energičneje postopati, poslale jej noto, da naj točno pove, kaj hoče, potem bodo potrebno storile, da to vprašanje ne bode vedno nevarnost za mir.

Jutri bode francoski vojni minister vojnemu совету predložil tri načrte o reorganizaciji vojske. Osnovala se bode posebna pogorska pehota in topništvo, osnovala dva nova topniška polka za službo v Algieru in Tunisu ter nov železniški polk. — Oportunistični listi se veselé, da se je vojni minister upal tako odločno postaviti se proti Boulangeru. Pri tej priliki poudarjajo, da Ferron proti Boulangeru ravno tako postopa kakor je poslednji proti generalu Schmitzu, Boulanger se je tedaj bil v zbornici izjavil, dokler je on minister nema vojska ničesar kritikovati, ampak ubogati. Radikalni listi strašijo vlado, da bodo nastali nemiri, ko bi hotela odstaviti Boulagera, kar bi se tudi morda res zgodilo.

Kakor na Angleškem, ravno tako je tudi na Španjskem več sto tisoč delavcev brez dela. Nasprotnikom s danje vlade baš to ugaja, kajti skušajo delavce podšuntati, da bi se spuntali. V Barceloni so našantani delavci že hoteli napasti borzo, pa je vojaščina to zabranila.

Mej angleškimi delavci vlada velika revščina, ker pomajkuje dela. V Londonu bile so poslednje dni velike delavske demonstracije in vlada se boji resnih izgrediv. Delavci zahtevajo dela in če ga jim ne bodo dali, bodo začeli razgrajati.

Dopisi.

S Primorja 15. oktobra [Izv. dop.] „Quem dii oderunt, magistrum fecerunt.“ Za vse stanove pisari se danomice po časopisih, govori se po deželnih in državnih zborih, da se istim gmotno stanje zboljša in s tem napredek pospeši. Ljud uvideva da kolikor več koristi ima človek od stvari, toliko bolj veselo isto izdeluje in se tako v svojej stroki dopolnjuje. O učitelstvu pa nikjer nič ne čitamo. Morda veseli se isto najboljših življenja razmer? Ne, žalibože! Učitelstvo molčeč — iz napačne sramožljivosti ali pa iz strahu pred „verweisi“? — prenaša svoje teško breme ter se nikomur ne pritoži o svojem trudu in o krvavem potu, v kojem si služi svoj vsakdanji kruh, drugi neso pak dolžni za učitelstvo se briniti in pravo imajo: vsak je sam svoje sreče kovač. Učitelji moramo zahtevati sami svoja prava, pritoževati se za vsako krivico, ko se nam pripeti, ako hočemo doseči ono, kar nam ide po božjih in svetovnih zakonih.

Veliko hoče imeti človečanstvo od učitelja, vzlasti po vaseh, kjer je večkrat najučenejša glava. Kot učitelj mora biti učitelj in vzgojevalec, mora biti religiozen in moralen, in sploh pravi vzor člo-

Andrej baron Čehovin, slavní junak slovenski.

Spisal Janko Leban.

IV.

Čehovin kot človek, kristijan, narodnjak in vojak. (Dalje.)

V narodnem oziru je bil Čehovin vrl sin slovenskega svojega naroda, da si ga nekateri učeni životopisci prištevajo — Italijanom! Poslednje je silno smešno! „V vsej Ipavski dolini“ piše g. Mihaeljev, ni niti najmanjše vasice z laškimi prebivalci, niti jedne laške družine naseljene ob vsem kratkem teku Vipave, v katero se izliva rečica Branica pod Rifenberkom. Njegovih starišev, kakor priprostih kmetovalcev, ni nihče znal ne oče ne mati, govoriti družega jezika razen slovenskega. Vsa starodavna spoštovana družina „Rokceva“ je starodavne slovenske korenike in tudi ime „Čehovin“ je čisto slovensko. Tudi je pisal slavní junak svojim starišem domov vselej slovenski, z bohoričico kakor v tedanji dobi.“

Od kod torej prihaja, da nekateri prištevajo slavnega barona Čehovina Italijanom? Prav iz

priprostega uzroka, kakor hočem v sledečih vrsticah pojasniti.

Gosp. kanonik Abram mi piše: „Dokler je v šolo hodil (namreč Čehovin), pisal se je (po tedanji navadi v bohoričici) „Zhehovin“, potem v vojaškem stanu „Zhehovini“. Neki jezikoslovec piše v 12. listu „Ljubljanskega Zvona“ l. 1885, da so Notranjci izrekli: „Čehôvin — Čehôvina, in, da tak je domačega tega priimka resnični in zatorej pravi prigras.“

„Ljubljanski Zvon“ ima popolnem prav! „Jaz sam sem na svoja ušesa slišal v Branici brata pokojnega junaka, g. Florijana Čehovina, izrekajočega „Čehôvin“, a takó, da je tisti „i“ bil podoben zamolklemu „e“. Takó pa se to ime nič prav lepo ne glasi. Zatorej mu je slavní junak zaradi lepoglasja na konci dodal „i“. Ime „Čehovini“ je res blaglasneje in bolj po gosposko zavito. In, ker se laška imena navadno končujejo na „i“ (n. pr. Farini, Lucardi, Morelli) mislili so nekateri nevedueži, da je „Čehovini“ — Lah!

Od tod, da se je naš junak pisal v vojaškem stanu le „Zhehovini“, prihaja, da se njego ime po vseh uradnih in drugih spisih kakor tudi v di-

plomah tako piše. Iz imena „Zhehovin“ nastalo je torej po samovlastnej volji junakovi „Zhehovini“.

Odkritosrčno moram reči, da je to delo našega junaka, dasi je namreč podaljšal imé, bilo nesrečno; kajti uverjen sem, da ni tega storil, ne bi si ga privajali Lah, ki se pa s tem le smešijo. Naš junak je govoril tudi nemški in laški; a čutil se je zmerom Slovenca, unetega sina svojega naroda. Ko je še bil nadtopovnik, jezil se je nekda neki častnik nad Čehovinovimi tovariši kričeč: „Ti šmentani Kranjci niso za nič!“ A tu Čehovin častniku takoj seže v besedo: „Oho, gospod poročnik; jaz sem tudi Slovenec (Kranjec); in vender sem že dokazal, da sem za kaj!“ A tudi kasneje se Čehovin nikoli ni sramoval slovenskega svojega jezika in naroda! Če je kacega rojaka dobil govoril, je rad ž njim slovenski, tudi v veleomikanih gospodskih društvih, kjer slovenščina ni bila poznana. To je posebno sijajno dokazal nekda v neki kavarni v Florenci, kjer je kot nadporočnik vpricho Lahov, Francozov, Angležev govoril na glas slovenski z rojakom Huberjem, ki se mu je bil predstavil slovenski. Povedal sem že, da je domov pisal vselej slovenski. Le škoda, da se mi ni posrečilo, do-

veku. Koliko zahteva pa domovina od učitelja? Smelo lahko trdimo, da vsako narodno delo, naj si bode književno ali politično naslanja se na šibka pleča slovenskega učitelja. In kaj je učitelja plača za ves njegov trud in muko? Borih 400, 500, le redko 600 goldinarjev. Res je, da ima učitelj — po svoji smrti — največje plačilo v hvaležnosti naroda, — ali to plačilo je v sedanjih časih — preidealno.

Učitelj ostaje zmiraj učiteljem z ono malo plačico, avancement je pri njem eksotična rastlina. Nadzorniki, voditelji in učitelji na učiteljskih in mestnih šolah rekrutirajo se večinoma iz profesor-skih krogov, ker vaški učitelji neso v to sposobni! Jediní avancement do sedaj je bil, da so zaslužnejši in sposobnejši učitelji bili imenovani v mesta. To bilo je od velike važnosti za učitelje očete, ker v Trstu, Gorici, Kopru itd. mogla je njih deca poha-jevati srednje šole. Ali sedaj plava ta avancement v deveto nemško deželo. Vsa marljivost in požrtvo-valnost ne pomaga ti pri šolstvu vladajoči trojici v Trstu nič, ako nemaš pri istej uplívnega — strijca.

Meseca julija t. l. imenovalo je ministerstvo dva stalna učitelja na nemške deške šoli v Trstu, meseca septembra pa po jednega na slovenskih vad-nicah v Gorici in Kopru. Mesta neso bila nateča-jem odprta, kakor zahteva zakon od 14. maja 1869 št. 62. Čuje se, da bodeta se zopet potajno imeno-vala dva učitelja na nemške šoli v Trstu.

Mej imenovanimi učitelji je imenovan g. Pich, nadučitelj v Tržici (Monfalcone) in c. kr. kotarski nadzornik za Gradiščansko, „odlikovan z zlatim kri-žem za zasluge“, učiteljem na slovensko vadnico v Koper. Ta zelo odlikovani gospod je Italijan, ki zna malo nemški, slovenski pa — nič. Poučeval bode slovensko deco v svetovnem jeziku — volapüku, ker druge pomoči ni.

Imenoval sem zgoraj nemško šolo v Trstu. Marsikateri bode rekel, kaj to nam Slovencem mari. Ali to ni tako! Učenci iste šole so Italijani in Slo-veci, a Nemci so le sporadni. Učitelj mora torej po vseh pedagogičnih načelih poznati vse tri jezike tudi se italijanščina in slovenščina neobligatno po-učuje. Do najnovejših dob bili so iste šole učitelji večinoma Slovenci, ker le mej Slovenci nabajajo se vseh treh jezikov sposobni učitelji. Ker se pa Trža-ška vlada boji, da se nemška šola poslovaní, pisala je po suplente v nemški Gradec. Zopet sili nam Schleyerjev volapük na misel, ker istega se bodo morali tudi Graški Nemci posluž-vati, da utepo Graški dialekt italijanski in slovenski deci v glavo.

Tako dela se pri nas v šolstvu, od kojega ni odvisna samo narodna, marveč i državna sreča. Uči-telji preskrbljujejo se z zakoni, kojih vsak „Verord-nungsblatt“ je poln, za njih plačico se pa nikdo ne zmeni, ker to je Ahilejeva peta vsake države, ki napačno pri nižjih štedi, a pri višjih sipa.

Slovenski poslanci! vprašajte tam gori v dale-kem Dunaju, kaj da je na onih imenovanjih, vzlasti z imenovanjem gosp. Picha za Koper, spomnite se ča-sih učiteljstva, ki Vam odgaja otroke in ki živi v takih skrbih za vsakdanji kosček kruha. Po delu, plačilo!

Primorski učitelj.

biti v roke kacega teh njegovih pisem. Čehovin je lahko v lep izgled onim „Slovencem“ mej nami, ki tako radi brez sile golčijo — nemški ali laški!...

Ako premišljujemo o vojaku Čehovinu, mo-ramo pač reči, da je bil za ta stan rojen. Že v zgodnji mladosti je kazal veliko veselje do vojaščine, in pozneje je dokazal, da človek lahko veliko do-seže v tem, do česar ima resnično veselje in na-darjenost. Kako premeten vojak je bil rajni Čehovin, spričuje tudi to, da se je bil pri ogledovanji kraja pred neko bitko (menda pri Montari 1849. l.) spravi-l na visoko drevo. Kmalu na to pridejo pod to drevo laški vojskovodje in drugi vojaki, ki so se pogovarjali, kakó mislijo Avstrijce napadati. Lahí se začeli pod drevesom celó kuhati, da se je dim dvigal kvišku. Čehovina ni na visokem drevesu nihče opazil; a silno se je bal, da ne bi vsled dima za-kašljaj ter se ovačil, kar se pa k sreči ni zgodilo.

Kakor mi piše g. kanonik Abram, udeležil se je Čehovin 17 večih in manjših bitek. In vender, dasiravno se je boril kakor lev in se ni bal; dasi-ravno je časih v ognji bil v veliki nevarnosti in je večkrat vse okolu njega mrtvo ležalo: — vender je ostal zdrav in le pri Montari (l. 1848.) ga je gra-natna treska prav neznatno ranila.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Drobne vesti.) V Kočevji zapal je preteklo soboto sneg za čevlji na debelo. Ker listje še ni odpalo z drevja, polomila je teža snega mnogo dreves in škoda je znatna. — V Rudniku pod Ljub-ljano praznovala se bode prihodnji teden stoletnica tamošnje župnije.

— (Prvi mestni otročji vrt) s sloven-skim poučnim jezikom otvoril se je v 3. dan t. m. na sv. Petra nasipu hiš. šte. 65 (pritlično na levi strani).

— (Poročilo) se je danes g. Ivan Šubic, učitelj na gimnaziji Ljubljanski in pisatelj slovenski, z gospodičino Hedviko Fabijanovo iz Škofjeloke.

— Včeraj poročil se je v Begunjah na Gorenjskem učitelj G. Spetzler z gospodičino Marijo Ja-lenovo.

— (Nadučitelju J. Žirovniku v Gor-jah) dal je deželni odbor remuneracijo, da pojde ogledat si vrtarsko in šolskih vrtov razstavo v Gradcu.

— (Stekel pes) pritepel se je včeraj po-poludne z Viča v mesto, oklal na Tržaški cesti pri-klenjenega psa, napal nekega moža in razgrizel mu dežnik, s katerim ga je le-ta držal od sebe. V mestu je nekda popal še dve osobi in več psov, naposled so ga pa na Poljanah ubili, mestni stražnik mu je na g. Perdana dvorišči s sablo razklal glavo. Mestni živinozdravnik g. Pavel Skale je danes pri sekciji konstatoval, da je bil pes res stekel. Posestnikom psov priporočamo največjo opreznost, naj storé, kar splošna varnost zahteva.

— („Učiteljski tovariš.“ List za šolo in dom) prinaša v svoji 20. številki sledečo vse-bino: O potrebi stalne razstave učil za slovenske šole. (Govoril pri letošnjem občnem zboru „Sloven-skega učiteljskega društva v Ljubljani“ J. Lapajne.)

— Ponavljalni pouk. (Konferenčna razprava pri okrajni učiteljski skupščini v 2. dva avgusta v Lo-gatcu. Poročal J. Pipan, nadučitelj v Črnem Vrhu.)

— Knjiga Slovenska v XIX. veku. — Književstvo.

— učiteljska zborovanja v Ljubljani. — Dopisi.

— (Preizkušnje učiteljske sposob-nosti) za splošne ljudske in meščanske šole bodo se pri Ljubljanski izpraševalni komisiji začele v 7. dan novembra t. l. Zglašá se potom šolskega vo-diteljstva in okrajnega šolskega sveta pri vodstvu te komisije do 25. dne oktobra t. l. Kandidatje in kandidatnje, ki so svoje prošnje za dopuščenje k preizkušnji prav uravnane o pravem času uložili, naj pridejo v 7. dan novembra t. l. dopoldne ob 8 uri k pismeni preizkušnji v c. kr. učiteljske ter naj ne čakajo, da bi se še posebno pismo k pre-izkušnji klicali.

— (Kavarna „Merkur“) na glavnem trgu, ki je prenehala pretekli teden, bila je za prvih ča-sov narodnega probujenja kot „Café Gnezda“ sba-jališče narodnjakov, tjakaj zabajali so pokojni dr. Bleiweis, dr. Toman, dr. Costa in drugi. Dobro za-stopan bil je v njej vedno tudi trgovski stan, ki je mnogo deloval v narodnem zmislu. V tej kavarni se je mnogo osnovalo in storil marsikateri koristen sklep. A tudi neprijeten spomin je v zvezi s to ka-varno, namreč dogodba „Sokolska“ vsled katere je bil razpuščen „Južni Sokol“. Zadnjo soboto zaprli so se za zgodovino slovenskega gibanja znameniti prostori, ker je dosedanji najemnik umrl, njega hči pa opustila kavansko obrt in se vrnila v svojo do-movino, v Švico. Kavarnske prostore prevzel je nem-ški trgovec Haman, ki bode ondu otvoril prodajal-nico, ker se mu je štacuna v g. Kende hiši odpo-vedala. Tako je izginil zopet kos nekdanje Ljubljane in marsikdo se bode mimoidoč spominjal nekdanjega življenja v teh prostorih in si mislil: Vse mine!

— (Device Marije znamenje) na sv. Jakoba trgu, katero je svoj čas izdelal pokojni kam-nosek Ig. Toman, je v zadnji čas zelo propalo. Ka-menje je začelo pokati in drobiti se in treba je bilo hitre poprave. Neumorni g. župnik Rozman se tudi tega dela ni plašil ter izročil popravilo g. Feliks-u Tomanu, ki bode poškodovano in razpo-kano kamenje nadomestil z novim in trdnim. Delo ima se dovršiti še to jesen, ako bode vreme ugodno.

— (Novo delo) na polji domače umetnosti je podoba mlade gospé, katero je slikal znani tu-kajšnji slikar gosp. Zepih in je razstavljena v prodajalni gospoda Kollmana na Mestnem trgu. Iz te slike mlade, znane nam gospé, katera je izvrstno zadeta, razvidimo, da se je umetnik trudil lepoto s fino karakteristiko spojit. Izraz ljubkega obraza

je zelo živ in priroden, a tudi vse drugo je pazljivo in pridno zgotovljeno in popolnem pravilno risano. Ker bode slika le malo časa razstavljena, opozar-jamo prijatelje umetnosti, da si jo ogledajo; gospoda Zepihala pa za slikarska dela najtopleje priporočamo občinstvu.

— (Delavsko izobraževalno društvo) priredilo je včeraj zvečer „Vinsko trgatév“ zdru-ženo s plesnim venčkom, ki je napolnila ves kazin-ski stekleni salon. Veselica bila je dobro prirejena, trgatév živahna, zabava splošna, ples pa je trajal do pozne ure.

— (Meinhold,) prejšnji oskrbnik Hmelj-niške graščine in zlogasni dopisun Celjska Wach-tarce, ki je tolikrat že ogrdil Dolenjsko s svojimi neslanimi dopisi, je odstavljen. Vrhovno oskrbníštvo Hmeljniške graščine je izročeno gospodu Clariciju iz Rudolfovega. Zopet lep dokaz, da so domači ljudje bolj zanesljivi in bolj porabljeni, nego iz Prusije prišli suroveži.

— (Popravek.) Objavili smo dne 14. t. m. da se je v Celovci usmrtil podlovec Fran Sturm iz strahu pred kaznijo. Kakor nam piše njegov sorod-nik, ni bil to Fran, ampak Josip Šturm. Na-gib samoumora bila je razžaljena čast in pa sra-mota, da se je njegova nedolžnost še le čez tri tedne njegovega zopora dokazala.

— (Učiteljsko društvo za sežanski šolski okraj) je dne 13. t. m. zborovalo v Du-tovljah. Udeležilo se je zborovanja 36 učiteljev in učiteljic. R-ferati so se pohvalno vsprejeli ter ko-nečno se je predlagalo, priporočati gg. Kanteta in Benigarja, da se izvolita kot učit. zastopnika v okr. šol. svet sežanski. Sklenilo se je tudi podpi-rati g. učitelja Janko Lebana, če bi — kakor na-merava — izdal svoje „Iskrice“, zbirko povestic in pesnic za slovensko mladino. Konečno se je vrli češki rodoljub J. Lego izvolil častnim udom dru-štvenim, kar smo že javili.

— (Vreme.) Včeraj je še ves dan deževalo. Sneg pobelil je planine daleč nizdolu, tudi nižji vrhovi, kakor Krim, Grmada, Utosec in drugi imajo belo odejo. Danes je lepo jesensko vreme.

— (Jagod) prinesel je g. nadgeomter Mend-lik z Gorjancev. To je sredi oktobra kaj redkega.

— (Sneg na Notranjskem.) Dopis iz Planine nam javlja, da je poslednih 15 dnij nepre-stano deževalo po vsem Notranjskem. Voda nara-stla je v vseh potokih in rekah neizmerno. Cerkni-ško jezero se je hitro napolnilo. Po vseh dolinah notranjskih vre voda iz podzemeljskih prostorov ra-pidno na dan in če se v poslednjih 24 urah zapali, 18 cm. debeli sneg v kratkem razstaje, pričakovati je povodnji v Planinski dolini in okolu Cerkniškega jezera.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okr. sodnji v Trebnjem. Prošnje do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. oktobra. Cesar podelil F. Z. M. Bauer-u povodom petdesetletnice njegovega službovanja veliki križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo viteškega križa.

Sofija 17. oktobra. Tukajšnje občinske volitve dovršile so se brez nereda. Večina vladi prijaznih kandidatov velika.

Praga 16. oktobra. Ko se je doznal izid volitve v Příbramu, zbrala se je velika množica pred hišo, v kateri se tiskata „Po-litik“ in „Hlas Naroda“ in klicala je „Pereat Stejskal!“ „Pereat staročeški časniški konzor-cij!“ Nad 20 policajev odrinilo je na lice mesta. Poslopje straži policija.

Serajevo 16. oktobra. Okrožni pred-stojnik v Mostaru, Sauerwald, imenovan uprav-nim ravnateljem bosenske deželne vlade. Vladna svetnika Horovic in Müller dobila komturska križa Fran Josipovega reda.

Kodanj 16. oktobra. V poučenih krogih se govori, da ni verjetno, da bi car v 8 ali 14 dneh potoval preko Warmünde ter pohodil cesarja Viljema.

Migljaj uradníštvu. V velikem delu sedeče živo-tarenje je največkrat uzrok bolestim v želodeci, na jetrih, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V le-karnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (19—7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—153)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
 16. oktobra.
 Pri stonu: Rosenthal iz Curiha. — Wnndsam iz Wiesbadna. — Vodnicher, Schlesinger z Dunaja. — Müller iz Zgrelca. — Nanos iz Grada. — Radolič iz Banjaluke. — Golob iz Koprivnice. — Blažek, Fröhlich iz Trsta. — Ukmar iz Pulja.
 Pri Malicij: Marks, Löwy z Dunaja. — Klein iz Prage. — Baron in baronica Gossich iz Grada. — Šubic z Gorenjskega. — pl. Regnar iz Trsta.
 Pri južnem kolektorju: Hermann iz Grada. — Vogrin s Koroškega.

Umrili so v Ljubljani:
 14. oktobra: Ivan Gorup, paznikov sin, 11. mesecev, Poljanska cesta št. 40, za osepnicami.
 15. oktobra: Urša Bonac, soderjara vdova, 68 let, Sv. Petra, cesta št. 42, za starostjo. — Fran Kropf, zasebnik, 36 let, Fran Josipova cesta št. 1, za jetiko. — Polona Gradisar, mestna uboga, 81 let, Kaclovska cesta št. 7, za črevesnim katarom. — Katra Hribar, delavka, 54 let, Kurja vas št. 9, za jetiko.
 16. oktobra: Urša Repin, jermenarjeva vdova, 65 let, Slonove ulice št. 4, za spridenjem jeter.
 14. oktobra: Helena Mekinda, kamnosekova žena, 42 let, za plućnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve- trevi	Nebo	Mo- kriša, mm.
15. okt.	7. zjutraj	724.72 mm.	4.8° C	sl. jz.	obl.	21.8 mm.
	2. pop.	725.88 mm.	5.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	727.70 mm.	3.8° C	z. vzh.	obl.	dežja.
16. okt.	7. zjutraj	730.65 mm.	2.0° C	sl. zah.	dež.	5.0 mm.
	2. pop.	733.58 mm.	4.0° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	736.58 mm.	3.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 4.5° in 3.0°, za 7.1° in 8.5° pod normalom.

Dunajska borza
 dne 17. oktobra t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.10	gld. 81.20
Srebrna renta	82.45	82.50
Zlata renta	111.90	111.80
5% marčna renta	98.15	98.10
Akcije narodne banke	8.4—	8.85—
Kreditne akcije	282.75	283.50
London	125.40	125.25
Srebro	—	—
Napol.	9.98 1/2	9.91
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.42 1/2	61.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	99	30
Ogerska papirna renta 5%	86	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	178
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	120	110
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	—

Prodaja se nekaj prav lepega
**hrastovega in sme-
 rekovega lesa**
 zavoljo novega nasada. — Natančneje ustno ali pismeno pri
 Hočevar-ji v Zgornjem Brniku, pošta Cerkle,
 Gorenjsko. (763—1)

Mlekarska zadruga v Ljubljani
 naznanja s tem p. n. slav. občinstvu, da je pridobila dve prodajalnici, in sicer prvo
 na Kongresnem trgu št. 14,
 (poleg „Zvezde“), drugo (760—2)

na Rimski cesti št. 9,
 (nekdanja brambovska vojašnica), katere prodajajo
mleko, maslo, smetano in sir
 od zadruge, in sicer mleko I. vrste po 8 kr., na pol posneto mleko po 5 kr., najfinjše surovo maslo I gld. 40 kr., izvrstni švicarski sir po 88 kr. kilo, švicarski sir (Groyer) po 72 kr. kilo, namizni sir I. vrste po 80 kr. in II. vrste po 60 kr.
 Ker je s tem želji mnogih ustrezno; nadeja se odbor zadruge, da bode slav. občinstvo v obilni meri posluževalo se mleka in mlekarskih proizvodov, kateri so gotovo fini in iz zanesljivih kmetij.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 12.309. (769—1)
Dijaška ustanova.
 S pričetkom šolskega leta izpraznjeno je pri mestnem magistratu jedno mesto cesar Fran Josipovih, po mestni občini Ljubljanski ustanovljenih štipendij po 50 gld. na leto.
 Pravico do teh štipendij, katere podeljuje mestni odbor Ljubljanski, imajo ubožni, v Ljubljano pristojni, ali, ko bi taci ne bilo, sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnje realke obiskujoči dijaki.
 Prošnje s krstnim in ubožnim listom in s šolskima spričevaloma zadnjih dveh semestrov uložiti je
do 20. novembra letos
 potem realkega ravnateljstva pri podpisnem magistratu.
Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 15. oktobra 1887.

Št. 16.750. (762—1)
Ustanove.

Za 1887. leto ima magistrat Ljubljanski podeliti sledeče ustanove:
 1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 80 gld. 35 kr.
 2. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 86 gld. 26 kr.
 3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku 73 gld. 50 kr.
 4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku 82 gld. 52 kr.
 Do teh ustanov imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos omožile.
 5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku 75 gld. 60 kr., do katere ima pravico hči ubogega meščana, kmeta, rokodelca ali delavca Št. Peterske fare, ki se je letos omožila.
 6. Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima pravico uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.
 7. Jos. Feliks Sin-ovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imata pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane.
 8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 200 gld. 4 kr. Do jedne polovice te ustanove ima pravico ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.
 9. Jan. Krst. Kovač-ovo v znesku 151 gld. 20 kr., katere se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove matere, ki imajo po več otrok in ubožstva, neso sami krivi.
 10. Helene Valentini jeve v znesku 84 gld., katero je razdeliti mej otroke v frančiškanski fari v Ljubljani rojene, ki nimajo starišev in še neso 15 let stari.
 11. Ustarovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katero je razdeliti mej štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.
 Prošnje za te ustanove uložé naj se s potrebnimi prilogami vred
do 20. novembra 1887
 pri podpisnem magistratu.
Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 15. dan oktobra 1887.

Resna ponudba.
 Katera inteligentna gospodičina bi me hotela za soproga? Mlad sem še, pravijo, da ne grd, v lepi, samostojni službi pri velikem zavodu blizu Ljubljane, imam pravico do penzije, 800 gld. letnih dohodkov, ki se mi bodo pa še zvišali za 300 gld. Pogoji: Starost 20—25 let, občena omika, domača vzgoja, pošteno ime, pridnost, vednost v gospodinjstvu in nekaj premoženja, ki se pa lahko varno naloži. Neanonimne ponudbe s fotografijo vprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“ do 30. dne t. m. pod šifro: „Samec 35“.
 (757—1)

VIZITNICE
 v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
 v Ljubljani.

Išče se za uradniško vdovo brez otrok za bližnje
 jesen 1888 (765—1)
stanovanje.
 in sicer dve sobi, kuhinja in drvarnica. Stanovanje mora biti v prvem nadstropju ali v pritličju, kje v sredi mesta. — Kaj več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.
 Št. 12.531. (768—1)
Dijaške ustanove.
 S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni sta pri mestnem magistratu 4. in 8. mesto Jernej Sallocher-jevih ustanov po 50 gld. na leto.
 Pravico do teh ustanov, katere podeljuje župan Ljubljanski, imajo dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so na Kranjskem rojeni, ubožni, lepega zadržanja in pa pridni.
 Prošnje, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem spričevali zadnjih dveh semestrov, uložé naj se
do 20. novembra letos
 potem gimnazijskega ravnateljstva pri podpisnem magistratu.
Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 15. dan oktobra 1887.

Otvorenje kavarne.
 Podpisani uljudno naznanja slav. občinstvu, da je z dnem 15. oktobra t. l. otvoril novo
kavarno
 na Dunajski cesti Frölichova hiša,
 (poprej restavracija g. Šunke),
 ter si bode vsestransko prizadeval po svoji moči ustrezati p. n. gostom z dobro pijačo in postrežbo, z mnogobrojnimi slovenskimi in nemškimi časopisi.
 — Črna kava po 10 kr. —
 Častitemu občinstvu se najtopleje priporoča za mnogobrojni obisk z velepoštovanjem
 (759—4) **Jože Kramar, kavarar.**

Važno za trpeče na prsih in pljučih.
 Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofeljaste, krvirne, slabotne, bledične in krvirevne je
sok kranjskih planinskih zelišč,
 s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.
 Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
 Dobiva se v (615—7)
LEKARNI TRNKOCZY
 zraven rotovža v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.

Marijacejske kapljice za želodec,
 izvrstno uplivaajoče pri vseh boleznih želodca.
 Neprekosljive pri pomanjkanju sili do jedi, slabem želodcu, smrdeti sapi, napenjanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nira preveč slaza, pri zlatenici, gujavu in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodcu, zapiranju ali zabasnanju, preoblaženju želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.
 Glavno zalogo ima lekar
KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).
 Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridenne vsake steklenici.
 — Pristne v skoro vseh lekarnah. —
SVARILO: Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudič zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridenne vsake steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.
 Pristne imajo: v Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — v Postojni: lekar Fr. Baccarich. — v Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — v Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — v Rudolfovem: lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — v Kamniku: lekar J. Močnik. — v Črnomlju: lekar Jan. Blažek.
 (739—2)

Razglas.
 Da se zagotovi prizidanje k poslopju, v katerem se delajo smodke v c. kr. tabačni glavni tovarni v Ljubljani, je konkurenčna obravnava (natečaj) v uradnem listu razpisana
 v 15. dan novembra 1887 dopoldne ob 11. uri.
 Za to zgradbo znaša odobrena vsota 42.904 gld. 51 kr. (Dve in štiri deset tisoč devet sto in štiri goldinarje 51 kr.) in se zamorejo načrti, premeri in proračuni, kakor tudi pogoji pri c. kr. glavni tabačni tovarni dobiti na pregled.
 (764)
 Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.